

Sygn. akt II K 883 / 18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Justyna Żbikowska

Protokolant: (...)

przy udziale Prokuratora (...)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 13.03.2019 r., 11.04.2019 r., 11.06.2019 r.

sprawy (...)

syna (...) i (...)

urodzonego (...) w (...)

oskarżonego o to, że:

w okresie od (...) w (...), woj. (...) w (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z innym nieustalonym mężczyzną dokonał zaboru w celu przywłaszczenia artykułów odzieżowych o wartości 1780 zł., w tym w dniu 6 lutego 2018 r. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia około 20 sztuk dwupaków koszulek dziecięcych o wartości około 1700 zł. na szkodę sieci (...), w dniu 13 lutego 2018 r. spodni chłopięcych o wartości 80 zł oraz w dniu 27 lutego 2018 r. usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia spodni i kurtek chłopięcych o wartości 489 zł. przy czym w tym dniu nie doszło do osiągnięcia zamierzonego celu z uwagi na postawę pracowników sklepu,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

orzeka:

I. Oskarżonego (...) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk skazuje go, a na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 37a kk wymierza mu karę 1 (jeden) rok i 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności polegająca na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwadzieścia) godzin w stosunku miesięcznym;

I. Na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody w całości przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) ul. (...), (...) kwoty 1780 złotych (jeden tysiąc siedemset osiemdziesiąt);

II. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, przejmując je w całości na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 883/18

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu (...) pracownica (...) w (...) dokładając towar zauważyła niepokojący brak towarów. W związku z tym dokonano przeglądu monitoringu i zauważono jak dwóch mężczyzn usuwa zabezpieczenia z dwupaków z koszulkami dziecięcymi w ilości ok. 20 sztuk i wartości około 1700 zł. Mężczyźni ci mieli przy sobie reklamówki i torbę na laptopa. O fakcie tym powiadomiona została niezwłocznie kierowniczka do spraw kas (...). Kierownictwo sklepu zdecydowało, że nie będzie zawiadamiać policji licząc na to, że było to zdarzenie jednorazowe. Jednak w dniu 13 lutego 2018 roku w tym samym sklepie pracownik (...) zauważyła tych samych mężczyzn, którzy dokonali kradzieży w dniu (...) i powiadomiła o ich obecności (...), która wyszła na sklep i stanęła przy nich. Mężczyźni ci wyszli ze sklepu. (...) po opuszczeniu sklepu przez obserwowanych wcześniej mężczyzn dokonała przeglądu nagrania z monitoringu z tego dnia i na nagraniu stwierdziła, że mężczyźni ci podczas pobytu w sklepie tego dnia dokonali kradzieży spodni dziecięcych o wartości 80 złotych. Mężczyźni ci zostali zapamiętani przez pracownice sklepu i wygląd ich został opisany podczas składania zawiadomienia o przestępstwie w dniu 19 lutego 2018 roku przez (...). W dniu 27 lutego 2018 r., pracownik (...) ponownie zauważyła tych samych mężczyzn na sklepie i poinformowała kierownika (...), która przeszła po sklepie i mężczyźni ci wystraszyli się i opuścili sklep. (...) kończyła w tym dniu pracę i idąc do swojego samochodu zobaczyła tych mężczyzn wsiadających do samochodu o numerach rejestracyjnych (...), pojazd ten miał oznaczenia taksówki. Dokonując przeglądu zapisu z monitoringu z tego dnia ustalono, że mężczyźni składali towar w jednym miejscu, z części towaru zdejmując zabezpieczenia, z części nie. Towar został odzyskany, znajdował się w miejscu gdzie mężczyźni go zanosili, a jego wartość to 489 zł.

W toku przeprowadzonych czynności ustalono do kogo należy pojazd, którym poruszali się w dniu 27 lutego 2019 r. mężczyźni dokonujący w dniach (...) roku kradzieży. Ustalono, że właścicielem pojazdu jest (...), którego syn (...) był notowany w związku z kradzieżami w (...) (...) na szkodę m. in. (...) wspólnie z (...). Wizerunek (...) odpowiadał opisom jednego z mężczyzn dokonujących czynów w (...).

W toku postępowania i przeprowadzonych okazań tablic poglądowych z wizerunkami osób pracownica sklepu (...) rozpoznała (...) jako osobę dokonującą kradzieży w dniach 6 i 13 lutego 2018 roku. A (...) wskazała kierownicze w dniu 27 lutego 2018 r., że w sklepie są ci sami mężczyźni, którzy wcześniej dokonywali kradzieży.

Oskarżony P. S. (1) ma (...) lat, jest (...), ma (...), z których uzyskuje dochód ok. (...)złoty miesięcznie. Oskarżony jest(...) (...). P. S. (1)(...) w przeszłości (...)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania świadków (...) (k. 2,60-61,244), (...) (k. 10-11,37-38,65,244-245), (...) (k.66-67, 245), (...) (k. 69,256), (...) (49,266), płyty CD (k. 3, 172), notatki urzędowej (k. 47), materiału poglądowemu (165-167, 180-183), (...) (k. 203-204, 229-230).

Oskarżony przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Nie składał wyjaśnień. Zawiadamiany o terminach rozpraw nie stawiał się na nie.

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny przeprowadzonych dowodów.

W ocenie Sądu zeznania wszystkich przesłuchanych w toku postępowania świadków są wiarygodne, gdyż są logiczne, spójne, korespondują ze sobą oraz pozostałymi dowodami ujawnionymi na rozprawie. Sąd nie znalazł powodu, dla którego miałby nie obdarzyć ich wiarą.

Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne i uwzględnił załączone do akt sprawy dokumenty, stwierdzając, iż zostały one sporządzone z zachowaniem przewidzianych prawem wymogów przez osoby do tego upoważnione, a ich treść nie była w toku postępowania kwestionowana przez strony.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Uwzględniając zebrany w sprawie materiał dowodowy stwierdzić należy, iż obdarzone przez Sąd wiarą dowody łączą się w logiczną całość i stanowią wystarczającą podstawę do uznania, iż okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu i jego wina nie budzą wątpliwości.

Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa określonego w art.13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Zgodnie z treścią art. 278 § 1 k.k. kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Ustawodawca w przepisie art. 278 § 1 k.k. penalizuje zabór cudzej rzeczy ruchomej. „Cudza rzecz” to rzecz „cudza dla sprawcy”, który nie ma do niej żadnych praw.

Przechodząc na grunt rozpoznawanej sprawy wskazać trzeba, że jak wynika z przeprowadzonych dowodów oskarżony w celu dokonania kradzieży ubrań w dniach wskazanych z zarzucie wchodził wraz z drugą nieustaloną osobą do (...) w (...), dokonywał zdjęć zabezpieczeń i wychodził w dniach (...) ze sklepu nie dokonując płatności za przedmiotowy towar. Pobyt oskarżonego w tych dniach, jak również w dniu 27 lutego 2018 r. został potwierdzony zapisem monitoringu i zeznaniami świadków.

Sąd przypisał oskarżonemu przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. z dnia 27 lutego 2018 roku w fazie usiłowania, ponieważ oskarżony wraz z drugim sprawcą zamierzonego celu, czyli zaboru mienia w postaci spodni i kurtek chłopięcych wartości 487 zł., nie osiągnęli, z uwagi na reakcję pracowników sklepu. Zgodnie z treścią przepisu art. 13 § 1 k.k. odpowiada za usiłowanie, kto w zamiarze popełnienia czynu zabronionego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania, które jednak nie następuje.

Oskarżony w dniu 27 lutego 2018 r. wraz z drugim sprawcą przygotowali na terenie sklepu towary do wyniesienia, zdejmując już nawet z części nich zabezpieczenia, jednak zauważywszy, że są obserwowani opuścili sklep pozostawiając przygotowany towar.

Ilość i wartość skradzionego mienia, wysokość wyrządzonej szkody zastała ustalona na podstawie zeznań świadków, pracowników (...) w (...), którzy na podstawie zapisu monitoringu oszacowali powstałe w wyniku kradzieży w dniach (...) szkody.

Zgodnie z art. 12 kk dwa lub więcej zachowań podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uważa się za jeden czyn zabroniony (...). Mając na uwadze sposób działania oskarżonego i małą odległość czasową pomiędzy czynami przypisanymi oskarżonemu nie ma wątpliwości, że towarzyszył mu z góry powzięty zamiar. Zachowania oskarżonego i drugiego sprawcy w każdym przypadku były analogiczne i jasnym jest, że zamiarem ich za każdym razem było dokonanie kradzieży na szkodę (...).

Okoliczności popełnionego czynu, stopień społecznej szkodliwości czynu, w ocenie Sądu sprzeciwiały się przyjęciu wypadku mniejszej wagi.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego jest znaczny. Oceniając stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu Sąd wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego przez niego dobra, rozmiar wyrządzonej szkody, jak również opisane wyżej: sposób i okoliczności ich popełnienia, postać zamiaru i motywację sprawcy.

Oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim, z niskich pobudek, chcąc w łatwy sposób wzbogacić się cudzym kosztem.

Sąd wykorzystał możliwość przewidziane w art. 37a k.k i wymierzył oskarżonemu karę 1 roku i 3 miesięcy ograniczenia wolności. Zgodnie z treścią art. 58 § 2a k.k. kary ograniczenia wolności w postaci obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, nie orzeka się, jeżeli stan zdrowia oskarżonego lub jego właściwości i warunki osobiste uzasadniają przekonanie, że oskarżony nie wykona tego obowiązku. W sprawie niniejszej Sąd powyższych okoliczności nie stwierdził. Uznał natomiast, że zgodnie z wnioskiem oskarżyciela publicznego, kara tego rodzaju będzie wystarczająca i uzasadniona, w tym także wysokością szkody.

Wymierzając oskarżonemu karę 1 roku i 3 miesięcy ograniczenia wolności po 20 godzin miesięcznie Sąd uznał, iż jest to kara współmierna do stopnia zawinienia oskarżonego i społecznej szkodliwości czynu, którego się dopuścił. Sąd

nie dopatrył się okoliczności łagodzących. Jako okoliczności obciążające Sąd przyjął to, że oskarżony jest osobą w przeszłości karaną za przestępstwa.

Na podstawie art. 46 § 1 kk oskarżony został zobowiązany do naprawienia szkody w całości, uznając to za celowe i słusznie społecznie.

Sąd uznał, że istnieją podstawy do zwolnienia oskarżonego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych. Oskarżony (...)

Z tych przyczyn sąd orzekł jak w wyroku.